

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VII. Quomodo Cyrillus Theophilo Alexandriae Episcopo successerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐχόντων πμόθεο· θαλέρω ὄνομα· τῷ δ' ἑτέρω
 γεώργιο· ἀλλὰ γεώργιο· μὲν μάλλον τῷ
 ἑλληνικῷ καθάρθῳκει παιδ' ἄσων· Τιμό-
 θεο· ἢ πάλιν τὰ ἱεραῖα σκεῖτο γράμματα· κ
 μὴ κ· τὰ δ' ἄριστά· ἔλεος κ· πλάτων· ἀείμ
 χείρας εἶχεν ὁ γεώργιο· πμόθεο· ἢ τὸν ὠ-
 ρεῖον ἀνέπειεν· καὶ δημοσίᾳ τὰ ἱεραῖα ἐξ-
 μωσίου γράμματα, ἐδ' ἐτὴς ἐβραίων γλώσ-
 σης ἀμοιβῶν ἦν καὶ τιμόθεο· μὲν ἢ δὴ παρ-
 τερον, τῆς ψαθυριανῶν θρησκείας ἦν· γεώρ-
 γιο· ἢ ὑπὸ βάρβαρον χειροποίητο· τῷ δ' ἡτι-
 μοθεο καὶ αὐτὸς ὀρίετο χηνα, καὶ ἔγνω ὅπως
 τοῖς ἐπερωτώσιν ἔτοιμο· ἦν δ' ἄποκρίνεσθαι,
 διαλύων ὅσα ἀσαφῆ κ· τὰ θεῖα εὐρίσκει-
 ολόγια· πάντα χεῖτε τὸν ὠρεῖον ἐνάλει,
 ὡς ἀληθῆ μαρτυροῦν τῷ ὑπ' αὐτῶν λεγομέ-
 νων· θαυμάσαι ἐν μοι ἔπεισι, πῶς ἔτοι οἱ
 ἀνδρες τῆ δ' ἄριστων θρησκεία παρήμεναν,
 ὡς ὁ μὲν τὸν πλάτωνα ἀείμ· χείρας εἶχεν
 ὁ δ' τὸν ὠρεῖον ἀνέπειεν· ἐδ' ἐ γδ πλάτων
 τὸ δεύτερον κ· τὸ τρίτον αἴτιον, ὡς αὐτὸς ὀνο-
 μάξειν εἴωθεν· δόχην ὑπαρξέως εἰληφέναι
 φησὶ· ἔ· ὠρεῖον συναίδιον πάντα χεῖ ὀμο-
 λογεῖ τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ· πλὴν εἰ καὶ τῆ ἑαυτῶν
 ὀκλήσια παρήμεναν, ἀλλ' ὁμως τῷ δ' ἄρι-
 ανῷ θρησκείαν λεληθῶτος ἐπὶ τὸ κρείσσον με-
 τήσαν πολλὰς γδ τῷ δ' ἄριαν βλασφημιῶν
 ταῖς οἰκείαις διδασκαλίαις ἐξέβαλλον· ἀλ-
 λα πᾶσι μὲν τῶν τοιαῦτα εἰρηδῶ· ὅσα εἰς
 μακρῶν ἢ καὶ σιανῶν τῶ ναυαλιανῶν ἐπισκό-
 πῳ τελειήσαντο· ἐν τῇ αὐτῇ ὑπαδεία,
 χροσθονεῖται χροσθονεῖται, πᾶσι ἔ· μικρῶν ὕψ-
 ῶν λέξομεν.

A dignitate decoratum. Horum alter Ti-
 motheus, alter Georgius dicebatur. Sed
 Georgius quidem Græcorum disciplinis
 magis erat excultus. Timotheus vero
 in sacris literis plus operæ posuerat. Et
 Georgius quidem Aristotelis & Platonis
 libros assidue habebat in manibus. Ti-
 motheus autem Origenem adamabat ;
 & cum sacras literas publice exponeret,
 Hebraicæ quoque linguæ ignarus non
 erat. Ac prius quidem Psathyrianorum
 sectæ adhererat Timotheus. Georgius
 vero à Barba ordinatus fuerat. Cum hoc
 Timotheo ipse quoque sum colloquutus,
 reque ipsa perpexi, quàm paratus esset
 & expeditus ad respondendum interro-
 gantibus, dum obscuriora loca quæ in
 sacris reperiuntur oraculis explanaret.
 Porro Origenem tanquam certissimum
 testem eorum quæ diceret, perpetuo
 laudabat. Ac mihi quidem mirari su-
 bit, quonam modo viri isti in Ariana se-
 cta perseveraverint; quorum alter Pla-
 tonis assidue terebat libros; alter Orige-
 nem semper in ore habebat. Etenim nec
 Plato secundam ac tertiam causam, ut
 ipse quidem nominare solet, existendi
 initium cepisse dicit; Et Origenes passim
 in suis libris filium patri coæternum esse
 confitetur. Verum licet illi in sua per-
 manserint Ecclesia, Arianorum tamen
 sectam sensim ad meliorem frugem re-
 duxerunt. Multas quippe Arii impietas
 atque blasphemias suis prædicationi-
 bus penitus eliminaverunt. Sed de his
 hæcenus. Non multo post Sifinnio
 Novatianorum Episcopo iisdem Con-
 sulibus mortuo, ordinatus est Chrysan-
 thus, de quo infra dicturi sumus.

Κεφ. ζ.

D

CAPUT VII.

Quomodo Cyrillus Theophilo Alexandria Episcopo successerit.

Μετ' ἔ· πολὺ ἢ κ· θεοφίλο· ὁ τῆς ἀλε-
 ξανδρείας ἐπίσκοπος, ληθαργικῶ
 πάθει πεπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπαδεία
 ὀνωρεῖο τὸ ἑνάτον κ· θεοδοσίῳ τὸ πέμπτον, τῇ
 πεντηκαιδέκατῃ ἔ· ὀκτωβρίῳ μηνός· ἐπιμά-
 χος ἢ ἡρομένιος καὶ ἐνταῦθα τῆς ἐπισκο-
 πῆς, οἱ μὲν ἐζήτην ἐνθεροιδῆναι τιμό-
 θεον ἀρχιδιάκονον· οἱ δ' κύριλλον, ὃς ἦν
 ἀδελφιδῆς θεοφίλου· γάσεως ἢ διατέτο

Aliquanto post Theophilus quo-
 que Alexandrinus Episcopus,
 morbo veterni correptus, extremum di-
 em obiit, Honorio nonum & Theodo-
 sio quintum Consulibus, Idibus Octo-
 bris. Ortaque etiam illic de Episcopatu
 contentione, alii quidem Timotheum
 Archidiaconum, alii vero Cyrillum
 fororis Theophili filium in ea sede col-
 locare studebant. Cumque ob id mota

esset populi seditio, Timothei quidem A
partibus favebat Abudatus Dux mi-
litum Ægypti. Quamobrem tertio post
obitum Theophili die Cyrillus ordina-
tus, majore cum potestate quam Theo-
philus, ad Episcopatum accessit. Ex eo
enim tempore, Episcopi Alexandrini sa-
cerdotalem gradum atque ordinem su-
pergressi, principatum quendam obti-
nere, & cuncta pro imperio agere cepe-
runt. Statim igitur Cyrillus, clausis No-
vatianorum Ecclesiis quotquot erant
Alexandria, primo quidem sacra earum
vasa atque ornamenta abstulit: deinde
Episcopum illorum Theopemptum om-
nibus suis facultatibus nudavit.

μεταξὺ Ἑλαῖ κηθείσης, σωμαμαρῆ αἰετοῦ
μέρει πινοῦν ὁ τῆ ἑραλικῆς ταγματῆ
ἡγεμῶν ἀδεδαῖτι. διὸ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπὶ
τελεβλῆν θεοφίλῃ ὁ κύριλλος ἐπιτροπῶν
ἐπὶ τῷ ἐπισκοπῆν ἀρχικώτερον θεοφί-
λω παρῆλθε· καὶ γὰρ ἔξ ἐκείνης, ἡ ἐπισκοπῆ αἰ-
ξανδρείας ὡσαύτ' ἑραλικῆς τάξεως καὶ
ναυαλιανῶν πρᾶγματων ἔλαβε τὴν ἀρχήν
ἐυθέως ἐν κύριλλος τὰς ἐν ἀλεξάνδρᾳ
ναυαλιανῶν ἐκκλησίας ἀποκλείσας, παρὶς
μὴν αὐτῶν τὰ ἱερά κειμήλια ἔλαβεν τῶν
ἐπίσκοπον αὐτῶν θεοπέμπτην, πάντων ἐπι-
χεν ἀφείλετο.

CAPUT VIII.

De Marutha Episcopo Mesopotamiae, &
quomodo Christiana religio ab ipso in
Perside propagata est.

SUB idem tempus Christiana religio
ex Perside propagata est, hujusmodi
causa. Inter Romanos & Persas cre-
bra legationes ultro citroque mittun-
tur. Variæ quippe nascuntur causæ, ob
quas subinde legatos ad se invicem mit-
tere necesse habent. Forte igitur negotii
cujusdam necessitas tunc exegit, ut Ma-
ruthas Episcopus Mesopotamiae, cujus
paulo antea mentionem fecimus, ab Im-
peratore Romano ad regem Persarum
destinaretur. Rex autem Persarum
cum eum virum eximia pietate pradi-
tum esse deprehendisset, magnum illi
honorem exhibuit, & tanquam Dei
vere amicum auscultavit. Ea res offendit
animos Magorum, qui apud regem Per-
sarum plurimum valent. Verebantur
enim neis persuaderet regi, ut Christia-
nam religionem amplecteretur. Ete-
nim diuturnum capitis dolorem, quo
Magi eum liberare non potuerant, Ma-
ruthas precibus suis curaverat. Fraudem
ergo comminiscuntur Magi. Et quoni-
am Persæ ignem colunt, solebatque
rex ignem perpetuo ardentem in æde
quadam adorare, hominem quendam
sub terra occultantes, eo tempore quo
rex adorare consueverat, exclamare
jusserunt: foras exturbandum esse re-
gem: impie enim illum egisse, qui sa-
cerdotem Christianorum, Deo carum
esse existimet. His auditis Isdigerdes,

Κεφ. η'.

Περὶ μαρθεῖ ἡ μισσομαχίας ἐπιπέμπου, καὶ αὐτῶν ἀπο-
στασιμῶν ἐν περσίδι διαπλασίωθε.

ΥΠὸ τὸν αὐτὸν τέτον χρόνον, καὶ τὸν
πρὸς διὰ χριστιανισμὸν πλάσθησαν
ἐν Ἑλλάδι τοιαύτῃ μετὰ ῥωμαίων
πρὸς τῶν σωμαμαρῆ αἰετοῦ γὰρ
φορῆ δὲ εἰσὶν αἰ αἰαί, δι' αἷς σωμα-
μαρῆ παρ' ἀλλήλους παρεσβένον· χρεῖα δὲ
τότε ἦγαθον, ὡς μαρθεῖαν τὸν μετὰ
μίας ἐπίσκοπον, ἕ μικρὸν ἐμπερὶ τὸν
μὴν πεποσῆμεθα, πεμφοθῆνα ὡσαύτ' ἑρα-
λέως ῥωμαίων πρὸς τὸν βασιλέα πρὸς
τὸν βασιλεὺς τῶν πρὸς πολλὴν εὐλα-
σῶν τῶ ἀνδοῖ εὐρηκῶς, διὰ τῆς ἡγε-
μῶν ὡς ὄντως θεοφίλει παρεσεῖχεν τέτον
μὴν ὡς ἐκνίε ὅδον μάγους, οἱ πολλοὶ
τῶ πρὸς βασιλεῖ ἰσχύον ἐδέδοικον
μὴ τὸν βασιλέα χριστιανίζεν πείσει ἐπὶ
φαλαγγίαν αὐτῶ χρογίαν, ἢ οἱ μάγοι
πεισῆαι μὴ δεδυνῶνται, ταύτῃ οἱ μά-
γους ἐνχαῖς ἐθεροῦ αὐσε βελδῶν ἐπὶ
τῷ οἱ μάγοι καὶ ἐπέδῃ οἱ πέσσαι τὸ πρὸς
εἶπον, εἰώθη ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ τῆς
κῶς καὶ ὁ μὴρον πρὸς παρεσκωῖν, ὡς
λακρὺ νάνης ἀνδρῶπον, καθ' ὃν εἰώθη
ὁ βασιλεὺς εὐχεδῶς παρεσκωῖσαι
φθέρσεως, ἕξω βάλλεως δεῖν τὸν βασι-
λεὺς ἐπὶ κέναι γὰρ, ὅτι τὸν τῶν χριστιανῶν
νομίζῃ θεοφίλη ταῦτα ἀέσας ὁ ἰσθῆ